

Iz Maribora. (*Narodna naša čitalnica*) ima 24. dne t. m. popoldne ob 3. uri izredni občni zbor. Na dnevnem redu je: 1) posvetovanje o preuredbi društvenih pravil in predlaganje novih pravil c. kr. namestništvu v Gradcu v potrjenje in odobrenje; 2) razni predlogi. Častiti udje se vljudno vabijo, obilo se udeležiti tega zbora.

Predsednik.

Iz Ljubljane. — „Novice“ — 36letno glasilo gosp. dr. Jan. Bleiweisa, pridejo že danes, tedaj en dan poprej na svetlo, kakor bi imele priti, ker 19. dan novembra hočejo tudi one ž njim praznovati oni presvitli dan, v katerem mu doide toliko dokazov pristrčne ljubezni in iskrenega spoštovanja prijateljev in prijateljic ter častilcev njegovih tukajšnjih osobno, iz bližnjih in daljnih krajev pa osobno ali po telegramih in pismih odličnih zastopnikov majke Slave. Tako nepopisljivi slovesni dan, ki ga naša Ljubljana še ni doživela nikoli, hočejo tedaj tudi njegove „Novice“ ž njim obhajati, ž njimi namreč in z rodovino njegovo pred vsem v cerkev stopiti in milostljivega Boga zahvaliti, da mu je dal doživeti toliko veseli dan, ostale ure 19. novembra pa se udeležiti onih svečanosti, ki mu jo nameravajo napraviti pristrčno mu udani rodoljubi in mile domorodkinje naše. To je vzrok, da častiti bralci že danes dobijo s podobo in častitko založnikov okinčane „Novice“ v roke.

— „Kaj tacega v Ljubljani še ni bilo in ne bo“ — tako je rekel vsak, kdor je videl sinoči bakljado dr. J. Bleiweisu na čast. Vdeležila so se je vsa slovenska društva Ljubljanska, tudi požarna straža in veterani, deputacije iz vseh krajev, med njimi čitalnica Bizoviška z zastavo in — to lahko rečemo — vsa Ljubljana, ker je bilo več ko 16.000 ljudi na nogab. Ko je ta množica dospela pred hišo jubilentovo, bil je ves mestni trg natlačen, nad mestom pa taka svetloba, kakor da bi gorelo. Kako je gromelo živio-klicev, se ne dá popisati, pri vsem tem pa je bil najlepši red. Po bakljadi je ostalo največ ljudi v čitalnici, kjer se je do zgodnjega jutra govorilo in napivalo skoro v vseh slovanskih jezikih. — To je le površen popis sinočne slavnosti, natančnejega si pridržujemo še.

— (*Iz seje deželnega odbora 15. novembra.*) Deželni odbor jo soglasno sklenil, deželnega glavarja namestniku g. dr. Janezu Bleiweisu k 70. rojstnemu dnevu 19. t. m. poslati vošilno pismo. — Sklenilo se je, da se ubogim družinam onih rezervistov, kateri so se od vojaških krdel iz Bosne in Hercegovine že na svoj dom vrnili, cela tretja podpora (za mesec november) izplača. — V gospodarski odbor za realko je bil namesto izstopivšega g. J. Murnika voljen g. Ant. vitez Gariboldi. — Pritrdilo se je predlogu krajnega in okrajnega šolskega sveta, da se Anton Vertnik v učiteljski službi v Osilnici definitivno potrdi. — Rešilo se je tudi več občinskih zadev, in o izvršitvi raznih sklepov deželnega zbora se je potrebno ukrenilo.

— (*O hudih nevihtah*) se poroča tudi v Trstu. Na morji so se razbile tri ladije in ker naši rezervisti niso v saboto, kakor smo jih pričakovali iz Bosne, prišli v Ljubljano, je menda vremenska nevihta na morji tudi njih prihod zadržavala. Strašna nesreča pa se je zgodila na Brezini, kjer je ob 1/22 uri dopoldne strela udarila v magazin s petrolejem napolnjen, da je zgorelo 4000 sodčkov petroleja.

— (*Grozna povodenj na Ljubljanskem mahu,*) kakoršne prebivalci 10 ali več let niso doživeli, traja že več dni po neprenehnem deževanju. Na več krajih stojé hiše v vodi, ljudje se morajo v čolni voziti. Največ trpi pri

tem živina. — Tudi Sava je zelo narastla, na Hrvaškem je taka povodenj, kakoršne že od leta 1851 ne pomoijo. Okoli Zagreba je več milj zemlje pod vodo, iz katere molé sela in hiše kakor otoki; prav do Zagreba sega povodenj. To bo pa zopet veliko škode, ker so vodé skoro povsod iz bregov stopile.

— („*Brencelj*“ št. 21) je prišel danes na čast dr. Bleiweisu v posebno praznični obleki na svetlo.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. Veliko senzacija je naredil članek uradnega časnika „Bohemia“, ki je priobčil nek memorandum znanega Dunajskega škofa, ranjcega kardinala Rauscherja, do vlade. Memorandum je od l. 1854., toraj od takrat, ko je bila Krimska vojska, in priporoča Avstriji zvezo z Rusijo, pa tudi trdno stalo na Balkanskem polotoku. V kratkih, pa težkih stavkih dokazuje, da nobena druga država Avstriji ne more tako nevarna biti kakor Rusija; vse druge jej zamorejo le škodovati, Rusija pa uničiti. Ogrov se pri tem ni treba bati in pri unanji politiki tudi ne gre ravnati se ponjihovi volji. — Tako je mislil pred 24 leti mož, ki je veliko veljal pri Dunajskem dvoru, a nikakor ni bil prijazen Slovanom; ta toraj gotovo ni hotel vlade zapeljati do poguben politike.

Galicija. — V Lvovu so napravili študentje poslancu Hausnerju, ki je zoper pridržanje Bosne govoril, bakljado, pa je bil tak škandal, da so se po cestah tepli s policijo.

Iz Budapešta. Dne 14. t. m. je prišla k cesarju deputacija Hercegovincev vseh treh ver in najodličnejših stanov, zlasti duhovenskih. Cesar jo je prijazno sprejel, ter zagotovil svoje milosti. „Povejte svojim rojakom — je rekel, — da Avstrijski cesar odkritosrčno želi jim boljših časov in drži svojo besedo.“ — Enaka deputacija se pripravlja iz Bosne, iz tega je videti, da prebivalci zasedenih dežel želé ostati pod Avstrijo. — Velike važnosti je to, kar se iz Sarajeva poroča. Tam so namreč prebivalci generalu Filipoviču, ki ima oditi, podali diplom častnega meščana in adresu, v kateri izrekajo željo, da bi ostali pri Avstriji, ter obetajo, da se bodo zanj vojskovali zoper vsacega sovražnika, bodi si kateri koli. Menda po vsem tem Avstrija teh dežel, ki jih je s toliko žrtvami pridobila, vendar ne bo spustila iz rok!

— Te dni je bil v Pešti Ruski general Šuvalov v posebni misiji, katere namen je gotovo, pridobiti Avstrijo za to, da se združi z drugimi velikimi oblastmi Evropskimi proti Turčiji, če bi ta ne hotela izvršiti Berolinskih pogodb. Če se bo Turčija še dalje tako ustavljala, bo treba sile.

Laško. Iz Napolja. — Dne 17. t. m. je nek človek streljal na kralja, a ranil ga le na levi roki. General Cairoli ga hoče zgrabiti, pa dobi kroglo v levo nogo. Kralj potegne na to sabljo in vseka napadovalca po glavi; bil je potem prijet in sodnji izročen. Kaj je in zakaj je hotel kralja umoriti, se še dobro ne vé.

Žitna cena

v Ljubljani 13. novembra 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 6 fl. 50. — banaške 8 fl. 43. — turšice 5 fl. 20. — soršice 6 fl. 80. — rži 4 fl. 34. — jemenca 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 5. — ajde 4 fl. 50. — ovsa 3 fl. 60 kr. — Krompir 3 fl. 3 100 kilogramov.